

Pārskats par karjeras nedēļu Altshauzentā

Monta Lote Ābola

10.CE klase

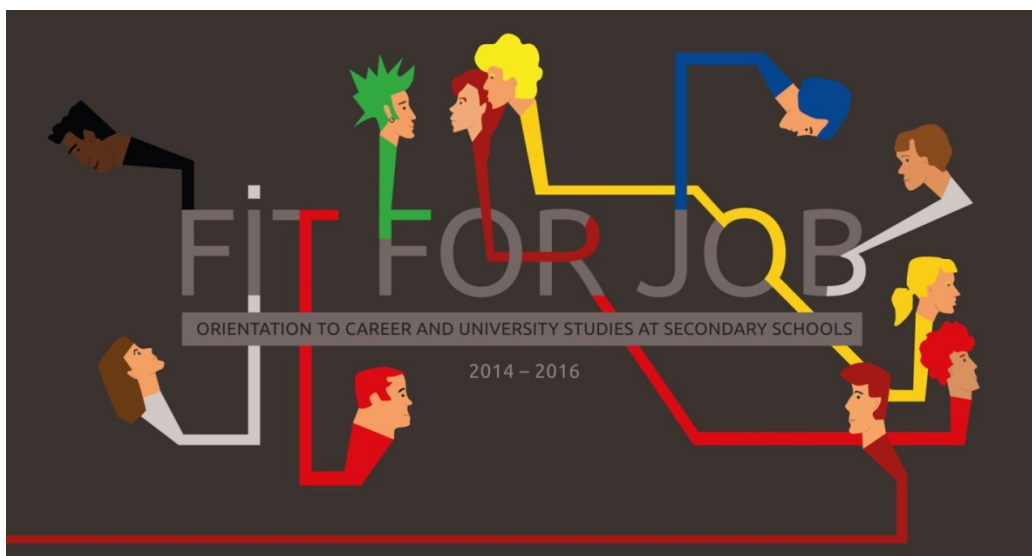
Gatavs darbam: orientācija uz karjeras un universitātes studijām vidusskolās

Fit for Job: Orientation to Career and University Studies at Secondary Schools



Erasmus+

*This project is funded by the European Union.*



## Saturs

1. Manas stiprās puses .....	3.lpp
1.1 Manas stiprās puses .....	3.lpp
1.2 Mana nākotnes profesija .....	4.lpp
2. Apmaiņas programma .....	6.lpp
2.1 Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums .....	6.lpp
2.2 Starpkultūru un valodu prasmes.....	9.lpp
3. Kopsavilkums .....	10.lpp
4. Pielikums.....	11.lpp

# 1. Manas karjeras vēlmes

## 1.1 Manas stiprās puses

- Manas spējas: spēju pielāgoties apstākļiem, strādāt komandā, būt līderei, spēju radoši domāt, spēju būt nopietna nenopietnos brīžos un otrādi. Talanti/hobiji/intereses/ārpusskolas nodarbības: interesē un padodas mūzika, jau vairākus gadus nodarbojos ar dejošanu, patīk sports, interesē māksla un viss ap to un arī fotografēšanas joma, arī valodas.
- Esmu veikusi dažādus karjeras un pašizziņas testus. To rezultāti mani nepārsteidza. Rezultāti bija tādi, kādus paredzēju – esmu vairāk saistīta ar mākslu un radošumu.
- Skolā vislabāk padodas vizuālā māksla, angļu valoda, sports, informātika, jo patīk radoši izpausties, nepatīk ierobežojumi, kādus uzstāda skolotāji, kā arī paši konkrētie priekšmeta skolotāji ir ļoti pozitīvi, atsaucīgi. Nepadodas matemātika, fizika, vēsture, jo skaitļi nav mana stiprā puse, nepadodas paturēt liela apmēra informāciju atmiņā, kas, manuprāt, nebūs man noderīga turpmākos 5 gadus.
- Secinājumi.  
Manas stiprās puses un spējas noteikti ir vērstas uz mākslas, radošuma pusi, kas, manuprāt, nemainīsies. Tas nozīmē, ka mana karjera, cerams, balstīsies uz mākslas virzienu, kurā varēšu izpausties ar savām spējām.

## 1.2 Mana nākotnes profesija

Sevi redzu kādā radošā profesionālajā/karjeras jomā. Vairāk esmu domājusi savu karjeru saistīt ar fotografēšanu vai kādu dizaina mākslas jomu, kā arī esmu prātojusi par vizuālās mākslas skolotājas vai sporta/aerobikas skolotājas darbu. Šajās jomās varēšu izpausties ar savām spējām un interesēm.

Mans izglītības un apmācības ceļš, kas nepieciešams, lai attīstītu savas karjeras vēlmes, manuprāt, nebūt nav tik garš un grūts. Pati vairāk vēlos saistīt savu karjeru ar fotografēšanu, jo šajā karjeras jomā es varu pati būt sev boss – nenoteiktas darba stundas, neierobežota iespēja izpausties, padarītā darba peļņa savā makā. Lai fotografēšanu pilnīgi apgūtu, ir nepieciešams sākt ar mazumiņu – treniņu pašmācības ceļā, tā izvērtējot, ko es jau zinu un ko man vēl vajag apgūt. Tādējādi arī tālāk izvēlēties sev atbilstošu zināšanas līmeņa skolu. Fotogrāfi vienmēr ir kaut kur nepieciešami – kāzās, izlaidumos, koncertos, ballītēs, ikdienā, tādēļ uzskatu, ka šī būtu laba karjeras izvēle un ļoti ienesīgs darbs.

Arī pārējas profesijas nav zemē metamas. Par vizuālās mākslas skolotājas darbu neesmu pētījusi nekādu informāciju, bet zinu, ka izglītības ceļš ir trakoti smags, garš un grūts, tādēļ vairāk prātoju par aerobikas/sporta skolotājas karjeru. Pati jau daudzus gadus aktīvi nodarbojos ar dejošanu un sporta aktivitātes man ir sirdslieta. Kā arī sporta jomā vienmēr atradīsies kāda brīva darbavieta vai nepieciešamība pēc personīgā trenera, kas ir ļoti izdevīgi.

Fotogrāfu skolu Latvijā ir daudz, tādēļ izvēle ir diezgan plaša. Lielākā daļa skolu ir Rīgā un tās rajonā. Pētot darba iespējas interneta vietnēs, secināju, ka fotogrāfa iemaņas nav vienīgais, kas ir nepieciešams, lai strādātu. Ir arī nepieciešamas valodu zināšanas, visbiežāk angļu, bet arī krievu valoda. Kā arī darba piedāvājumi ir daudz un samaksa ir liela.

Vizuālās mākslas un sporta skolotāja profesija arī bez nekādām problēmām ir pilnvērtīgi apgūstama Latvijā, jo skolu priekš šīm profesijām arī ir pietiekami daudz. Vizuālās mākslas skolotāja darba vakances ir ļoti maz, bet sporta trenera/skolotāja vakances ir neskaitāmi daudz, kur arī samaksa ir atbilstoša zināšanām un prasmēm.

Lai izpētītu profesionālās orientācijas iespējas ārpus skolas, jau no bērnības gadiem esmu gājusi dažādos pulciņos un izpētījusi, kas man patīk un kas nē. Daudzus gadus gāju Rīgas Skolēnu pils korī un ritmikā, kur ieguvu patiku pret mūziku, ritmu un dejošanu. Vēlāk sāku iet Tehniskās Jaunrades namā Annas 2, kur esmu gājusi neskaitāmos pulciņos – šūšanas pulciņā, lidmodeļu/raķešu pulciņā, batikošanā, informātikas, teātra, medicīnas un animācijas pulciņā utt. Ejot šajos pulciņos, arī esmu nonākusi pie šī secinājuma, ka mana sirdslieta ir radošums. Arī dejošana, ar kuru nodarbojos jau vairāk nekā 4 gadus, ir palīdzējusi man nostabilizēt savas domas par savas profesijas orientāciju.

9.klases beigās apmeklēju „Skola 2013”, kur vēlējos atrast profesionālās orientācijas skolu, kurā sākt mācīties 10.klasē. Izpētīju vairākas skolas, bet neviena mani nepiesaistīja līdz galam, kā arī daudzas skolas tur nemaz nebija iekļautas.

„Ēnu dienā” esmu piedalījies tikai 2 reizes, kur pirmajā reizē pieteicos ēnot dejotāju Ievu Bitenieci, kurai pieder sava „Pro-X” dejošanas studija Latvijā, un šogad, otrajā reizē, ēnoju ārzemju ziņu redaktoru Didzi Meļķi, kurš strādā avīzes laikrakstā „Dienas Business”, un pieteicos ēnot viņu, jo vēlējos izzināt vairāk par valodas izmantošanas, ekonomikas statusu Latvijā un ceļošanas iespējām.

Šogad piedalījos nelielā jauniešu projektā par sava biznesa plāna izveidi, kuru diemžēl neapmeklēju līdz galam, bet ieguvu nedaudz padziļinātākas zināšanas par sava biznesa izveidi un ekonomiku.

Plānošana.

Papildu pasākumus profesionālajā orientācijā esmu tikai apsvērusi. Jau otro gadu braucu uz Ameriku pie viesģimenēm, kur uzlaboju savas valodu zināšanas. Plānoju atrast nelielu praksi vai vasaras darbu uz nepilnu mēnesi kādā no jomām, kas mani saista. Plānoju iesaistīties organizācijās saistītas ar apmaiņas programmām, bet uz neilgu dzīvošanas laiku, jo nevēlos iekavēt skolu Latvijā un arī jo nepatīk ilgi uzturēties prom no mājām, radiem un draugiem.

Secinājumi.

Lai gan vizuālās mākslas skolotājs atbilst manām prasībām un iemaņām, tomēr šo profesiju es noteikti neizvēlēšos, jo šai profesijai nav liels vakanču pieprasījums Latvijā.

Manas domas līdz 12.klases beigšanai par savu karjeru var mainīties, bet jau tagad zinu, ka profesijas, kuras šobrīd esmu izvēlējusies par savas nākotnes profesiju, varu vairāk uzskatīt, ka tie būs mani hobiji un, ka savu karjeru vairāk balstīšu uz valodām, vairāk uz angļu valodu.

## 2. Apmaiņas programma

### 2.1 Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

8.marta pievakarē visa Latvijas grupa devāmies uz Vāciju. No sākuma veicām pārlidojumu Rīga-Minhene. Pie lidostas mūs sagaidīja partnerskolas pārstāvji, direktors un matemātikas skolotāja. Pēc iepazīšanās ar skolas pārstāvjiem devāmies uz Altshausenu. Ceļš bija pavadīts sarunās, stāstot par Latviju, arī iepazīstot tuvāk grupas biedrus. Pie Altshausenas skolas mūs sagaidīja viesģimenes, ar kurām devāmies uz mājām, kuras vienu nedēļu varējām saukt par savējām.

Pirmdienas rīts sākās vēl agrām nekā mana ierastā skolas diena Latvijā, jo Vācijas skolā pirmā mācību stunda sākās jau pulksten 7.30. Uz skolu devos ar autobusu, kurš skolēnus nogādā līdz pašai skolai. Tas bija interesanti un mazliet nepierasti, jo jau autobusā, braucot uz skolu, var satikt klasesbiedrus. Pirmajā dienā bija ekskursija, kurā aplūkojām skolas telpas. Tās, salīdzinot ar Rīgas Valsts 3.ģimnāzijas telpām, ir daudz mazākas. Tas ir pašsaprotami, jo Altshausenas progimnāzijā mācās 120 skolēnu no 7. Līdz 11. klasei. Apmaiņas programmas nedēļā piedalījās gan mācību stundās, gan prezentācijās par skolu, gan speciāli projektam paraudzētās aktivitātēs. Pirmajā mācību dienā piedalījās BoGy mācību stundā, klausījās prezentācijas par skolas mācību uzņēmumiem "firma8", vēroju vācu valodas stundu un devos ekskursijā uz Rāvensburgas karjeras informācijas centru. Skolēnu mācību uzņēmumi partnerskolā jāveido jau astotajā klasē. Skolēni, veidojot uzņēmumu, līdzīgi kā Latvijā, sadalās grupās, katrā četri līdz pieci cilvēki. Vislabāk es atceros uzņēmumu, kur tika ražota olīveļļa. Vācu valodas stundas ir apvienotas ar vācu literatūru. Skolēni pamīšus mācās tēmas - valoda, pēc tam literatūra. Kad projekta dalībnieki piedalījās vācu valodas stundā, desmitās klases skolēni analizēja 19. gadsimta dzejoli. Rāvensburgas karjeras centrā pildīju pašizziņas testus. Tie bija līdzīgi Latvijas karjeras testiem, taču to aizpildīšana aizņēma vairāk laika, aptuveni 40 minūtes. Testi bija pieejami tikai vācu valodā, taču, lai tos varētu izpildīt, mums palīdzēja vācu skolēni. Pēc karjeras centra apmeklējuma devāmies uz Rāvensburgu. Tās vecpilsēta man nedaudz atgādināja daļu no Vecrīgas un Monmartras vienlaikus. Rāvensburgā bija izteiktas pildrežģu mājas, kas raksturīgas Vācijai. Šajā pilsētā atpūtāmies, devāmies pastaigā pa vecpilsētu.

Otrdienā devāmies uz Biberahu. Sākumā braucām uz Biberahas kokapstrādes profesionālo skolu. Bija aizraujoši uzzināt daudz jauna par profesionālo izglītību Vācijā. Latvijā šāda tipa izglītību kokapstrādes sfērā visbiežāk izvēlas zēni, bet Vācijā to apgūst arī meitenes. Profesionālā izglītība ir tikpat prestiža kā augstākā izglītība, darbs pēc mācību beigšanas ir ļoti labi atalgots. Mācību maksa ir salīdzinoši augsta, jo tajā papildus iekļauta apdrošināšana. Lai tiktu šajā skolā, ir jāiztur liels konkurss, jo tā ir otrā labākā kokapstrādes skola Eiropā, kuru apsteidz tikai Šveices skola. Kokapstrādes mācību centrā aplūkojām skolēnu veidotos darbus, nedaudz ielūkojāmies mācību stundās. Ļoti daudz notiek praktiskās mācību stundas. Interesants ir fakts, ka agrāk kokapstrādes meistariem bija jāvalkā īpaša forma, kurā katrai detaļai ir īpaša nozīme. Tagad to valkā arī daži skolas skolēni. Pēc skolas apmeklējuma devāmies uz Biberahas centru, kurā apskatījām pilsētu.

Trešdienas rītā devāmieš uzzināt par darba iespējām bankā "Volksbank" un uzņēmumā "Stadler". Bankā devāmieš ekskursijā, pabijām arī seifā. Pēc ekskursijas klausījāmieš prezentāciju, kas jādara, jāmacās, kur jāstudē, ja vēlas savu nākotni saistīt ar banku darbību. Uzņēmums "Stadler" pārstrādā metālu. Mēs ielūkojāmieš uzņēmuma ikdienas darbā. Abās iepriekš minētajās iestādēs tiek piedāvātas prakses vietas. Ja prakses laikā ir veicies labi, tad darbinieku pieņem uz pastāvīgu darbu. Pēcpusdienā braucām uz Konstanci. Šī pilsēta atrodas nieka piecu kilometru attālumā no Šveices robežas. Uz Konstanci devāmieš ar autobusu, pēc tam ar prāmi braucām cauri Konstances ezeram. Braucot prāmī, taisni pavērās skats uz Konstances pilsētu Vācijā, pa labi atradās Šveice, bet pa kreisi-Austrija. Konstances pilsēta apbūra ar savu šarmu no pirmā mirkļa. Ja nebūtu bijis tik daudz mākoņu, tad iespējams redzētu kalnus. Konstances pilsētā apmeklējām Konstances universitāti. Universitātē ir iespējams studēt visu, izņemot mākslu un medicīnu. Universitātes ēka ir būvēta 20.gadsimta 60 gados, tās komplekss sastāv no vairākām daļām. Universitāte ir divas bibliotēkas, viena no tām ir atvērta 24 stundas diennaktī. Uz šo universitāti brauc Erasmus studenti, arī no Latvijas. Mācības augstskolā notiek vācu un angļu valodās. Pēc universitātes apmeklējuma devāmieš visi kopīgi apskatīt Konstanci. Es kā tūriste ievēroju, ka šajā pilsētā pārdod trīs valstu suvenīrus, jo ezers pieder trim valstīm, bet tā lielākā daļa atrodas Vācijā. Konstancē iedzīvotāji runā vairākās valodās pilsētas ģeogrāfiskā novietojuma un lielā tūristu skaita dēļ.

Ceturtdienā mums bija prezentācija Coaching4Future. To veido jauniešu apvienība, kas cenšas pievērst jauniešus studēt eksaktās zinātnes neatkarīgi no interesēm, jo visās jomās ir nepieciešami speciālisti, kas saistīti ar eksaktajām zinātnēm. Bija iespēja testēt dažādus jaunus atklājumus, kas ir saistīti ar dažādām jomām, piemēram, audums, kas nepaliek slapjš no šķidrumiem, 3D brilles, kuras darbojas ar Iphone palīdzību un cilvēka kustībām, viela, kura reizē ir cieta kā akmens, mīksta kā plastilīns, staipīgs kā košļājamā gumija, apavi, kuri ir ugunsizturīgi. Pēc šīs lekcijas devāmieš un skolu, kas atrodas netālu no projekta partnerskolas. Tajā macās skolēni ar redzes vai dzirdes traucējumiem. Šajā skolā stāstīja par darba intervijām, pēc tam tās tika arī izspēlētas vācu skolēna un intervētāja vidū. Šis, manuprāt, ir lielisks veids, ko vajadzētu ieviest Latvijā, jo ir tikai teorētiski stāstīts, kas jāsaka, kā jāģērbjas, kā jāuzvedas darba intervijā, taču līdz pirmajai darba intervijai nav praktiskas pieredzes. Pēc rīta aktivitātēm devāmieš uz Ulmu, vienu no populārākajām Vācijas pilsētām, tā ir arī slavenā vācu fiziķa Alberta Einšteina dzimtā pilsēta. Pilsētā atrodas Ulmas baznīca, kuras tornis ir augstākais pasaulē. Ulmas baznīca ir celta gotikas stilā, torņa augstums sasniedz 161,5 metrus. Šajā pilsētā ir iemesls atgriezties ne tikai omulīgās un dzīvīgās atmosfēras dēļ, bet arī, lai uzkāptu baznīcas tornī.

Piektdienas rītā, gaidot pēdējo karjeras pasākumu nedēļas ietvaros, apmeklējām mācību stundas. Pirmā bija ģeopolitika. Tā kā ģeogrāfija un politika ir savienojami mācību priekšmeti, tie tiek apvienoti. Fizika, kā arī daba un tehnika tiek izskaidrotas caur eksperimentiem, pēc tam tos pārrunājot. Latvijā vēl neesmu redzējusi tādus eksperimentus skolā, tikai speciāli parādētās laboratorijās, kur tie ir paraugdemonstrējumi. Franču valoda 11.klasē notiek vairāk reizes nedēļā nekā angļu valoda. Franču valodas stundā skolēni daudz tulkoja, pildīja gramatikas uzdevumus. Bija interesanti piedalīties mācību stundās, jo varēja vairāk redzēt atšķirības starp Latvijas un Vācijas mācību stundām. Pēc tam devāmieš aplūkot izstādi skolā, kur bija dažādi uzņēmumi, par kuriem varēja uzzināt informāciju, interesēties

par prakses un studiju iespējām, ja nākotni vēlas saistīt ar konkrēto uzņēmumu. Drīz vien pienāca laiks, kad jādodas prom. Ceļš līdz lidostai bija garš, devāmies ar trim vilcieniem. Minheni nepaguvām apskatīt, bet tas ir vēl viens iemesls, kāpēc šajā Vācijas reģionā jāatgriežas. Pašā vakarā veicām lidojumu Minhene-Rīga.

Apmaiņas nedēļa neapšaubāmi bija man noderīga. Tās laikā es uzzināju ļoti daudz informāciju par dažādām karjerām, karjeras virzieniem, studijām, arī izzināju vāciešu ikdienas dzīvi, viņu kultūru, kā arī, iepazinos ar daudz jauniem un pozitīviem cilvēkiem, izveidoju jaunus kontaktus ar cittautu jauniešiem un pieaugušajiem, kas turpmākajā dzīvē noteikti būs noderīgi. Nedēļas laikā mani iespaidi par Vāciju ir krietni plašāki nekā bija. Mana pieredze šīs nedēļas laikā ir paplašinājusi manas domas par manu turpmāko karjeru un dzīvi.



## 2.2 Starpkultūru un valodu prasmes

- Manas starpkultūru prasmes šīs nedēļas laikā ir attīstītākas. Šo tautu kultūras atšķirības nav lielas, bet manāmi atšķirīgas. Komunikācija bija grūta, ja nebija priekšzināšanu vācu valodā, bet arī tas netraucēja raiti komunicēt.
- Pirmo reizi esot Vācijā, automātiski es pamanīju cilvēku izturēšanos. Tie bija laipni, smaidīgi, pat koķetīgi, var teikt, ne tā kā Latvijā. Arī ļoti iekrita acīs tīrā apkārtne un svaigais gaiss. Pilsēta pati pēc sevis ir uzcelta brīnumskaista. Ļoti patika, ka reti kur bija pamanāma daudzstāvu māja. Tas ļoti uzlaboja pilsētas skatu, jo viss bija vienā līmenī un viegli pārredzami tālie nostūri, kā arī saule apspīdēja visus pilsētas kaktiņus.
- Skola man likās ļoti modernizēta. Nezinu kāpēc. Iespējams, jo tā bija viscaur balta, kas ir ļoti nepierasti skolai. Kā arī ļoti dīvaini bija redzēt, ka visas 12 klases ir sadalītas pa dažādiem korpusiem, teiksim tā. Skolas iekšpuse bija ļoti skaista, gaiša, izremontēta un moderna. Skolas apkārtne labi kopta, plaša un atbilstoša studentiem.
- Pārtika Vācijā ne ar ko daudz neatšķīrās no Latvijas pārtikas, ja neskaita to, ka visur tika izmantota baltmaize un gāzēti dzērieni. Ja es vēlējos apelsīnu sulu, tad man tika pasniegta apelsīnu sula salīeta kopā ar gāzētu ūdeni, kas bija ļoti nepierasti un likās smieklīgi arī maniem projekta līdzbraucējiem.
- Lai arī Vācijā biju tikai nedēļu, es sapratu, ka viņu ikdienas dzīve ir diezgan piepildīta. Kaut arī ar maz aktivitātēm, bet dienas beigās visi ir noguruši un ļoti agri aiziet gulēt. Bet tajā pašā laikā ļoti agri arī modās augšā.
- Viesģimene man pagādījās ļoti saprotoša, kaut arī viņi nesaprata un nemācēja daudz runāt angļu valodā. Tomēr komunicēt mēs kaut kā spējām. Ģimene mani sagaidīja ļoti jauki – pašai sava istaba, skaisti iekārtota, plaša, omulīga. Arī ēdiens mani sagaidīja!
- Skolas ikdiena bija nepierasta. Pirmkārt, bija dīvaini, ka viņus veda ar autobusu uz skolu. Un ļoti nepierasti, ka uz skolu jābrauc tik agri. Bet vismaz skola beidzās agrāk un atlikusī dienas daļa bija brīva (tiem, kas tur dzīvo, ne mums, jo visas dienas mums tika piepildītas ar dažādām aktivitātēm).
- Skolas mācību stundas mani ļoti piesaistīja. Tās likās tik ļoti interesantas un pilnas ar aktivitātēm, ka mēs visi bijām gatavi pārcelties uz turieni dzīvot, lai varētu mācīties. Kaut arī mēs ļoti maz ko sapratām, ko skolotāji stāstīja un runāja ar audzēkņiem. Mācību stundas Vācijā nepavisam nav salīdzināmas ar Latviju. Ļoti interesanti bija skolas starpbrīži. Tajos visi gāja uz pagalmu un nepalika iekšā sēdēt. To darīja ne tikai skolnieki, bet arī skolotāji.
- Pusdienu starpbrīži likās ļoti gari, bet pietiekami atpūtai un vēl vairāk. Paēdot savi trauki bija jāsašķiro – dakšiņas un naziši vienā vietā, pārpalikušais ēdiens spainī, bļodiņas un šķīvīši atsevišķi, salvetes miskastē. Ja tas netika izdarīts, tad pavāres sauca atpakaļ un lika to izdarīt. Tas bija kaut kas neredzēts. Ļoti laba sistēma, manuprāt!
- Manas valodu prasmes diemžēl necik daudz nav attīstījušās, jo lielāko daļu sava ceļojuma es runāju latviski ar līdzbraucējiem vai angļiski, jo vācu valodu es nebiju atsvaidzinājusi braucot uz Vāciju. Tomēr viesģimenē man palīdzēja tas, ka viņi ar mani runāja lēni un vācu valoda, bet ja es nesapratu, tad mēģināja to pārtulkot angļu valodā.

### 3.Kopsavilkums

Ar lielu entuziasmu janvāra sākumā pēdējā mirklī savai angļu valodas skolotājai sniedzu interviju, lai pieteiktos projektam „Erasmus+”. Jau pašā sākumā skolotāja brīdināja, ka ir liela konkurence, bet tas man netraucēja mēģināt to pārvarēt. Ļoti negaidīti pēc dažām dienām uzzināju, ka esmu iekļauta šajā projektā un ka došos apmaiņas programmā uz Vāciju. Protams, sākotnēji vairāk vēlējos braukt uz Itāliju, bet it nemaz nenožēloju, ka pieteicos uz Vācijas braucienu. Pieteikšanās un intervija bija mazākais, kas mums visiem bija jāizdara. Līdz izbraukšanas dienai mēs visi cītīgi gatavojāmies, gatavojām prezentācijas, dāvanas viesģimenei, gatavojām paši sevi. Šajā projekta nedēļā piedalījos dažādās karjeras stundās un aktivitātēs, iepazīnu valsts kultūru, apmeklēju reģiona pilsētas, pavadīju laiku viesģimenē. Izdzīvotais šīs nedēļas laikā mani ir pilnveidojis un mudinājis turpināt sniegties pēc sava mērķa, īstās karjeras izvēles un interesēm. Visa šī nedēļa bija man liels ieguvums, jo ieguvu ne tikai daudz zināšanu, bet arī daudz jaunu kontaktu citā valstī.

With great enthusiasm at the beginning of January, in the last moment I gave an interview to my English teacher to apply for the project "Erasmus +". From the outset, the teacher warned that there is a great competition, but it did not prevent me from trying to overcome it. Very unexpectedly a few days later my teacher announced that I am included in this project and that I am going to an exchange program to Germany. Of course, initially I wanted to go to Italy more, but I do not regret that I applied for the German trip. Application and interview was the least that we all had to do. Until the day of departure we all were diligently preparing, did the preparation of presentations, gifts for host families and preparing ourselves. During this week I participated in projects, in different career lessons and activities, I got to know the culture of Germany, learned more about the region, visited the city and spent time with the host family. Throughout this week I have further developed myself and been encouraged to continue to reaching my targets, the right career choice and interests. All this week was a great benefit for me, not only because I gained a lot of knowledge, but also a lot of new contacts in another country.

## Pielikums



Latvijas projekta dalībnieki ceļā uz Konstances universitāti



Latvijas un Itālijas projekta dalībnieki pēc tikšanās ar Altshauzenas pilsētas mēru



Vācijas partnerskola-Altshauzenas progimnāzija



Altshauzenas pils blakus partnerskolai



Pie uzņēmuma "Stadler" galvenās ēkas